Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.503 van 17 november 1999

A. 62.060/VIII-1361

In zake : **BOURTEMBOURG** Pierre,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Philippe GUILLAUME, advocaat, boulevard P. Janson 51
6000 Charleroi,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat, Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 27 januari 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Pierre BOURTEMBOURG de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 24 november 1994 waarbij de Minister van Justitie weigert hem de weddebijslag toe te kennen die krachtens artikel 367ter van het Gerechtelijk Wetboek aan bepaalde griffiers kan worden toegekend;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 mei 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 5 november 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GUILLAUME, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker is bij een koninklijk besluit van 6 februari 1965 benoemd tot griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel.

2. Op 4 september 1991 doet de hoofdgriffier een aanvraag om verzoeker de weddebijslag bepaald in artikel 367ter van het Gerechtelijk Wetboek te laten genieten. Die aanvraag wordt op 10 juni 1992 afgewezen door de Minister van Justitie wegens het ongunstig advies van de procureur des Konings te Nijvel. Bij arrest nr. 47.029 van 27 april 1994 wordt die afwijzing vernietigd wegens ontoereikende motivering.

3. Op 19 mei 1994 dient de hoofdgriffier een nieuwe aanvraag in. Het gunstig advies van de voorzitter van de rechtbank is gemotiveerd door het feit dat verzoeker "steeds veel belangstelling heeft getoond voor de openbare dienst waaraan hij zich met bekwaamheid en ernst toewijdt en dat hij zonder aarzelen een actieve interesse aan de dag heeft gelegd voor informatica door avondschool te volgen, waaruit zijn toewijding voor zijn ambt blijkt".

4. Op 20 juni 1994 bevestigt de procureur des Konings te Nijvel zijn "totaal ongunstig" advies van 29 mei 1992 waarvan hij de bewoordingen herhaalt en waaraan hij het volgende toevoegt :

" Na dat verslag heb ik herhaaldelijk, in augustus en september 1992, moeten vaststellen dat de heer BOURTEMBOURG opnieuw bulletins betreffende de zittingen van de kamers waarin hij zitting had aan mij had teruggestuurd, waarbij hij bewust had nagelaten daarop aan te geven waarom in zowat tien aan die kamers toegewezen zaken geen vonnis was uitgesproken binnen een termijn van twee maanden vanaf het in beraad nemen ervan.

Bovendien moet ik op twee zaken wijzen.

In de eerste plaats kan niet worden gesteld dat de heer BOURTEMBOURG zijn ambt steeds met bekwaamheid en ernst heeft uitgeoefend. Uit heel zijn loopbaan blijkt het tegendeel. Hoef ik te herinneren aan de zware en precies omschreven feiten die ertoe geleid hebben dat zijn mandaat van griffier-hoofd van dienst niet verlengd is? In dit verband moet men zich goed voor de geest houden dat hij onder meer op slinkse wijze geprobeerd had mij beslissingen te laten tekenen om

aan de ontvanger der douane wapens terug te geven die aangeslagen waren in het kader van de dossiers van de zogeheten "Bende van Nijvel", terwijl die wapens naar de griffie van het hof van assisen van Henegouwen moesten worden gezonden, zoals hij zelf heel goed wist, aangezien hij de griffier van onderzoeksrechter SCHLICKER is geweest.

Overigens heeft de heer BOURTEMBOURG steeds geweigerd mee te werken aan de informatisering van de griffie van de rechtbank van eerste aanleg van mijn ambtsgebied.

Hij heeft weliswaar in een provinciale school in het kader van avondleergangen lessen informatica gevolgd, maar heeft altijd geweigerd het opleidingsprogramma te volgen dat verstrekt wordt door het C.I.V. van het Ministerie van Justitie, waarna hij altijd geweigerd heeft mee te werken aan de informatisering van de griffie van eerste aanleg.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat de betrokkene sedert 1 december 1992 opnieuw onderzoeksgriffier is geworden.".

5. In de bestreden handeling worden nog eens de redenen aangegeven die de Procureur des Konings ertoe gebracht hebben een ongunstig advies uit te brengen;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de rechten van verdediging of, op zijn minst, van het beginsel van behoorlijk bestuur en billijke procedure "volgens welk beginsel aan niemand, zelfs niet buiten het kader van een tuchtprocedure, een zware maatregel kan worden opgelegd als die persoon niet vooraf is gehoord of op zijn minst zijn standpunt heeft kunnen verdedigen"; dat hij aanvoert dat hij nooit gehoord is en dat aan hem nooit gevraagd is uitleg te verstrekken over de feiten die hem ten laste worden gelegd en dat hij betoogt dat "het des te raadzamer was zijn uitleg te horen daar de hem ten laste gelegde feiten die dienden om de beslissing te staven nieuw waren en verschilden van die welke de procureur des Konings te Nijvel vroeger had aangevoerd";

Overwegende dat de weigering om een overigens bescheiden weddebijslag toe te kennen geen zware maatregel is die alleen kan worden genomen als de betrokkene vooraf is gehoord; dat het middel in rechte faalt;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de overweging dat "uit het onderzoek van de feiten die de Procureur des Konings te Nijvel hem ten laste heeft gelegd, blijkt dat die tenlastelegging kennelijk onredelijk is en bijgevolg het redelijkheidsbeginsel schendt, aangezien de gegevens die de procureur des Konings in zijn advies laakt op basis van een nauwgezette analyse van de feiten van tafel moeten worden geveegd, zodat zij niet redelijkerwijze kunnen leiden tot het ongunstige advies dat hij over verzoeker heeft uitgebracht";

Overwegende dat dit middel door geen enkel gegeven in het verzoekschrift wordt gestaafd; dat de verwerende partij dit loutere petitio principii in haar memorie van antwoord niet heeft kunnen weerleggen; dat de rechten van verdediging geschonden zouden worden als rekening zou worden gehouden met de argumentatie die verzoeker voor het eerst uiteenzet in de memorie van wederantwoord; dat het middel niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de excepties van niet-ontvankelijkheid die de verwerende partij heeft opgeworpen niet behoeven te worden onderzocht, aangezien de middelen tot nietigverklaring verworpen zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zeventien november 1900 negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**